

Моя сім'я та інші звірі

Джеральд Даррелл

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Гончар Л.О.

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Слово на свій захист
А іноді перед сніданком
цілих шість разів я встигала
повірити у неможливе.

БІЛА КОРОЛЕВА.

Льюїс Керролл «Аліса у Задзеркаллі»

Це розповідь про те, як наша родина прожила п'ять років на грецькому острові Корфу́ і.

Спочатку я хотів описати світ живої природи острова з краплиною смутку за далеким дитинством, але зробив серйозну помилку, впустивши свою рідню на перші сторінки книги. З'явившись на папері, мої родичі зручно влаштувалися самі та ще й позапрошували різноманітних друзів у всі розділи. І тільки завдяки величезним зусиллям та неабиякій спритності мені пощастило присвятити декілька поодиноких сторінок виключно тваринам.

Я намагався змалювати мою сім'ю точно й правдиво, саме такими, якими я їх бачив. Однак, щоб пояснити їхні найбільш чудернацькі вчинки, треба сказати, що тоді, на Корф у́, всі ми були дуже молоді: Ларрі, найстаршому, виповнилося двадцять три; Леслі — дев'ятнадцять; Марго — вісімнадцять; а я, найменший, перебував у юному і вразливому віці десяти літ. Ми ніколи не знали напевне, скільки років нашій мамі, з тієї причини, що вона завжди забувала про дні свого народження. Скажу лише — мама була достатньо дорослою, щоб мати чотирьох дітей. На її прохання пояснюю також, що мама — вдова, бо, як передбачливо зауважила вона, люди можуть подумати бозна-що. Навряд чи мені вдалося б написати цю книжку без допомоги й дружнього сприяння декотрих осіб. Говорю це для того, щоб відповідальність за неї поділити на всіх порівно.

Отже, моя найщиріша подяка: Докторові Теодору Стефанідесу. З властивою йому великодушністю він дозволив мені скористатися

матеріалами своєї неопублікованої праці про острів Корф у, а також щедро постачив мені безліч жахливих каламбурів; деякі з них я використав. Моїм рідним. Врешті-решт це вони мимоволі стали основними героями повісті і значною мірою допомогли мені під час роботи над книгою, шалено сперечаючись з приводу кожного епізоду, який я з ними обговорював. Моїй дружині — за те, що вона голосно сміялася, читаючи рукопис, і цим надзвичайно тішила мене. Потім, правда, вона пояснила, що її смішила моя орфографія. Софі, моїй секретарці. В її обов'язки входило розставляти коми і нещадно виправляти незграбні інфінітивні звороти.

Особливу вдячність я хотів би висловити нашій матері, їй і присвячую цю книгу. Як ніжний, самовідданий і чуйний Ной, мама сміливо вела свій ковчег із кумедними нащадками крізь бурхливе життєве море, завжди готова до бунту, раз у раз долаючи фінансові мілини, ніколи не певна того, що команда схвалить її дії, і завжди готова бути відповідальною за будь-які неполадки на кораблі. Неймовірно, що мама знаходила сили переносити це плавання, проте вона його переносила і навіть залишалась при здоровому розумі. Як твердить мій брат Ларрі, і він має рацію, ми можемо пишатися тим, як ми виховали нашу маму; всім нам вона робить честь. Їй вдалося досягти тієї щасливої нірвани, де ніщо вже не приголомшує і не дивує.

Ось, наприклад, недавно, наприкінці тижня, коли мама залилася вдома сама, їй несподівано привезли кілька кліток. У них було: двійко пеліканів 1, ясно-червоний ібіс 2, яструб 3 та вісім мавпочок 4. Хтось слабший, можливо, і розгубився б від такої притичини, але тільки не мама. В понеділок уранці я побачив її в гаражі, — там за нею ганявся роздратований пелікан, якого вона пробувала годувати сардинами 5 з бляшанки.

— Нарешті ти прийшов, синку, — ледве дихаючи, сказала вона.
— Цей пелікан завдав мені трохи клопоту.

Я спитав, звідки вона знає, що це мої тварини.

— Ну, звісно, твої, любий. Хто ще міг би надіслати мені пеліканів?

Це доводить, як добре мама розуміє принаймні одного зі своїх дітей.

Насамкінець я волів би підкреслити, що все написане тут про острів та його жителів — чистісінька правда. Наше життя на Корф у нагадувало сонячну буфонаду її, іскрометну комічну оперу.

Гадаю, всю чарівність і неповторну атмосферу цього куточка землі точно відтворено на морській карті тих часів. Під детальними обрисами острова Корф у й берегової лінії континенту, внизу, стояла невеличка примітка для мореплавців: «Обережно! Бакени ііі, що позначають мілини, часто опиняються тут не на своїх місцях. Моряки, будьте уважні біля цих берегів!»

і Корфу́ (наголос на останньому складі) — найпівнічніший острів Іонічного архіпелагу. Місцеві греки називають його Ке́ ркіра (Κέρκυρα). Найвища точка — гора Пандократор («Вседержитель») заввишки 911 метрів.

іі Буфона́ да (від італ. buffonata — блазнювання) — перебільшено-комічна манера акторської гри, жартівлива вистава, дійство, побудоване на прийомах майданного театру.

ііі Ба́ кен (від нідерл. baken) — плаваючий знак на якорі для позначення місць, небезпечних для навігації суден, зокрема, мілин.

...

Далі — у повній книжці «Моя сім'я та інші звірі».

nashaknyga.com.ua